

SLOMŠKOV LIST

MARIBOR LETO XXXI - ŠTEVILKA 2 (63) SEPTEMBER 2009

Bližamo se vrhuncu Slomškovega leta 2009

Veliko je poti in dogodkov, s katerimi Cerkev v naši domovini odgovarja na božji klic in slavi Gospoda ob 150. obletnici Slomškovega prihoda v Maribor (4.9.1859) in ob 10. obletnici njegove beatifikacije (19.9.1999). Pastoralno dogajanje se je začelo že 14.9.2008, ko je mariborski nadškof metropolit dr. Franc Kramberger razglasil Slomškovo leto in je pobudo sprejela tudi Slovenska škofovska konferenca, ki je k sodelovanju povabila vse slovenske škofije.

Pogled na prehojeno pot

V dogajanju Slomškovega leta so močno odmevala naddekanijska romanja na Slomškov grob, v postnem času 2009. Mariborske župnije so v Slomškovem letu pripravile mestni misijon, ki se je na mestni ravni še posebej predstavil na Pastoralnem forumu "Za blagor mesta" (prim Jer 29,7) 26.3.2009 v veliki dvorani SNG Maribor. Slavnostni govornik je bil kardinal dr. Franc Rode, pozdravne nagovore so imeli: mariborski nadškof metropolit, mariborski župan in rektor mariborske univerze.

RTV Slovenija – RC Maribor in založba Ostroga sta skupaj z nadškofijo Maribor in s Stolno župnijo pripravila dokumentarni film o bl. škofu Antonu Martinu Slomšku, ki že uresničuje svoje

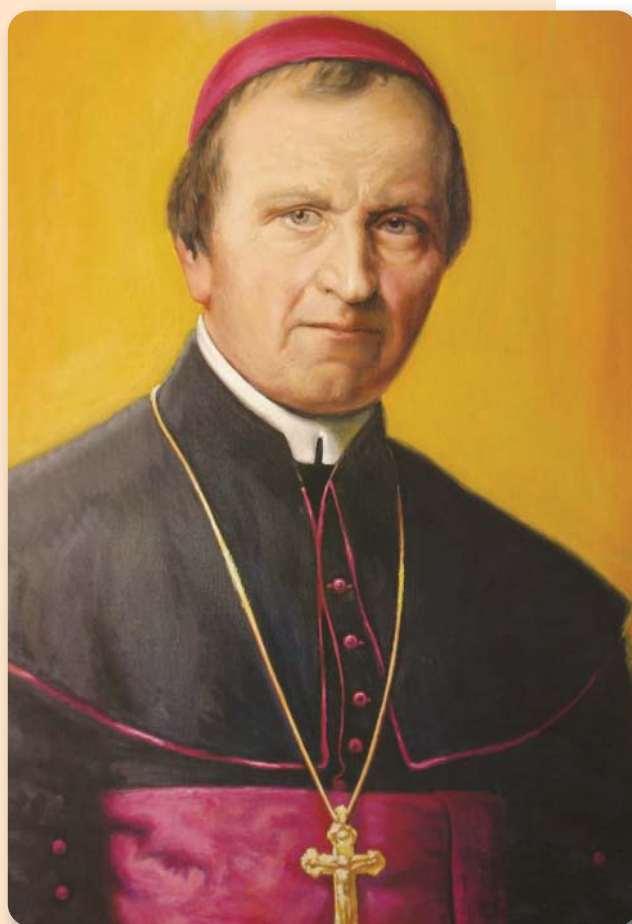
pomembno poslanstvo in najširšo javnost informira o življenju in delu bl. škofa Slomška.

Slomškovo leto utrjuje zgodovinske, verske in kulturne vezi s Št. Andražem v Labodski dolini, odkoder je škof Slomšek prenesel škofijski sedež v Maribor. Škofje in duhovniki mariborske metropolije so zato 8. junija 2009 poromali v Št. Andraž v Labodski dolini, kjer so somaševali v nekdanji stolnici in obiskali samostan Št. Pavel, ki je bil svoj čas žarišče misijonskega delovanja v naših krajih.

Maribor je dobil v Košakah novo župnijsko cerkev, posvečeno bl. škofu A. M. Slomšku, ki bo – Bog daj kljub gospodarski krizi – kmalu služila svojemu namenu.

Dogodki, ki so pred nami

Mariborska nadškofija, Univerza v Mariboru in Teološka fakulteta pripravljajo simpozij o pomenu prenosa škofijskega sedeža in Slomškovega prihoda v Maribor. Delo koordinira Zgodovinsko društvo dr. Frana Ko-



vačiča v Mariboru. Simpozij bo od 22. do 24. oktobra 2009.

Stolna župnija Maribor, Teološka fakulteta in Nadškofijski arhiv pripravljajo simpozij in monografijo o Mariborski župnijski cerkvi sv. Janeza Krstnika, ki je s Slomškovim prihodom v Maribor postala škofova cerkev – stolnica. Enodnevni simpozij s predstavitvijo monografije bo predvidoma v septembru 2009.

Teološka fakulteta – Enota v Mariboru prične 14. oktobra 2009 ob 18. uri slovesen začetek akademskega leta ob 150-letnici ustanovitve visoke bogoslovne šole v Mariboru s sveto mašo v stolnici, nato z akademijo v Slomškovi dvorani in otvoritvijo razstave, ki jo v predverju knjižnice in Škofijske avle pripravlja Teološka knjižnica Maribor. Z njo bo predstavila delovanje Visoke bogoslovne šole, ki jo je 14.10.1859 ustanovil A.M. Slomšek, ter 150 let teološkega študija v Mariboru.

Nadškofijski arhiv in Škofijska gimnazija A. M. Slomška pripravljata stalni razstavi o prenosu škofijskega sedeža v Maribor in o cerkvenem šolstvu v Mariboru.

Medškofijski odbor za Slomškovo bralno priznanje nadaljuje akcijo za branje dobrih knjig, v katero je vključenih že okrog 5000 otrok iz vseh slovenskih škofij.

Državna proslava Slomškovega leta bo v četrtek, 3. septembra 2009 ob 19.30, v veliki dvorani SNG Maribor. Slavnostni govornik bo Borut Pahor, predsednik vlade RS.

Festival Maribor 2009, ki bo od 3. do 13. septembra 2009 v Mariboru in prinaša vrhunski program klasične in sakralne glasbe, bo letos v znamenju 150. obletnice Slomškovega prihoda v Maribor. Udeležbo na koncertu je mogoče lepo povezati z obiskom Slomškovega groba in romarskim bogoslužjem v Slomškovi stolnici.

V počastitev Slomškovega leta Radio Ognjišče pripravlja peš romanje, ki bo doseglo vrhunec v molitvenem srečanju Radia Ognjišče v sredo, 23. 9.2009 s pričetkom ob 20. uri v mariborski stolnici, ko bo molitveno bdenje in ob 24. uri polnočna sv. maša, ki jo bo daroval nadškof metropolit dr. Franc Kramberger. Molitveno slavlje in polnočnico bo prenašal Radio Ognjišče.

Društvo "Slomškova romarska pot" pripravlja traso in vso potrebno dokumentacijo za Slomškovo romarsko pot, ki povezuje kraje, povezane z življenjem in delovanjem bl. škofa A. M. Slomška od zibelke na Slomu pri Ponikvi do Bizeljskega, Nove Cerkve, Vuzenice, Celja, pa preko Celovca, kjer je Slomšek študiral, bil 24.9.1824 posvečen v duhovnika in je tam vršil službo spirituala – vzgojitelja bogoslovcev od leta 1829 – 1838; do Salzburga, kjer je bil 5.7.1846 posvečen v škofa, pa tudi Št. Andraža na Koroškem, kjer je Slomšek 13 let vršil škofovsko službo in od tam 4.9.1859 prestavil škofijski sedež v Maribor.

V okviru Slomškovega leta pod geslom "Slomšek - pastir prihodnosti" bomo obhajali slovesni praznik bl. škofa A. M. Slomška v četrtek, 24.9.2009. Tridnevniča, ki jo pripravi PS Maribor, bo potekala od četrтка, 24.9., do Slomškove nedelje, 27.9., po naslednjih vsebinskih sklopih: pastoralni pomen prenosa škofijskega sedeža v Maribor (1. dan), Slomšek in evharistija (2. dan), Slomšek in duhovni poklici (3. dan), Slomšek in nedelja (4. dan).

Osrednje vseslovensko Slomškovo slavlje bo v soboto, 26. 9. 2009 ob 12. uri na nogometnem stadionu "Ljudski vrt" v Mariboru.

Somaševaje škofov in duhovnikov bo vodil gospod nadškof msgr. ddr. Santos Abril y Castello, apostolski nuncij v Sloveniji. Duhovniki smo povabljeni k somaševanju, oblečeni v albo in belo štolo. Na somaševanje se bomo pripravili v garderobi stadiona. Ministranti so povabljeni, da prinesejo svoja ministrantska oblačila in se bodo za bogoslužje pripravili v garderobi stadiona.

Pri bogoslužju bo ljudsko petje ob podpori združenega zbora in pihalnega orkestra. Za vernike je pripravljenih 12.000 sedežev, ki jih bodo zasedli tako, kakor bodo prihajali. Za duhovnike bo rezerviran prostor na tribuni za oltarjem.

K obhajanju Slomškovega leta vabimo in z veseljem vključujemo naše rojake v zamejstvu in po svetu.

Pripravljalni duhovni program na stadionu, ki ga vodi Radio Ognjišče, 26.9.2009 se bo začel ob 11. uri. Oblikovali ga bodo radijci sami, ki so za to priložnost sestavili poseben pevski zbor in bogato duhovno vsebino.

Spremljevalni duhovni program bo potekal v mariborskih svetiščih, na trgih in ulicah. Romarji si bodo lahko ogledali posebne razstave o Slomšku, ki jih pripravljata Nadškofijska Teološka knjižnica in Nadškofijski arhiv. Slomškova založba bo skupaj z drugimi založbami pripravila stojnice s knjigami o Slomšku in s spominki za romarje.

V Slomškovi dvorani bodo ob 9., ob 10. in ob 15. uri vrteli dokumentarni film o bl. škofu A. M. Slomšku,

V stolnici na Slomškovem grobu, bo od 9. – 11.30. ure in od 15. – 18. ure pred Najsvetejšim molitev za Slomškovo kanonizacijo, ki jo bo vodila Prenova v Duhu, v sodelovanju z drugimi duhovnimi gibanji. Podobno molitveno srečanje bo tudi v frančiškanski baziliki.

Duhovna priprava na Slomškovo jubilejno slavlje

Vsi naštetih dogodki, proslave, razstave in različna srečanja, ki so se in se bodo dogajala v Mariboru in po naših župnijah, imajo svojo duhovno vsebino in pomen, ki jo bogati ter prežarja Slomškova karizma, njegovo življenje in delo, njegova svetniška osebnost in njegovo vodilo:

"Sveta vera bodi vam luč, materni jezik pa ključ do zveličavne narodove omike." Kakor pravi apostol Pavel: "Najsi torej jeste ali pijete ali delate kaj drugega, vse delajte v Božjo slavo" (1 Kor 10,31), velja tudi za dogajanje Slomškovega leta. Duša priprave je vztrajna in zaupna molitev, še posebej molitev za Slomškovo kanonizacijo, objavljena v devetdnevnicu, ki je izšla letos aprila kot priloga Slomškovega lista. Imamo jo tudi na posebni podobici, ki smo jo za vzorec razposlali vsem župnijam; lahko pa jo naročite na gsm: 041 / 76 22 44.

Neposredna duhovna priprava bo tudi že tradicionalna tri-dnevnic pred Slomškovo nedeljo.

Hvaležni smo Slomškovi založbi in Celjski Mohorjevi družbi, ki nas v zadnjem času bogatita z duhovnimi viri "iz prve roke", kot so: *Slomškove poezije, Blaže in Nežica v nedeljski šoli, Slomškove Meditacije, Kreposti* in še posebej Slomškovi evharistični nagovori *Kruh življenja*. To so prvi viri naše kateheze in oznanjevanja o bl. škofu A. M. Slomšku.

Ko bomo v teh dneh načrtovali različna župnijska romanja in

izlete, vključimo v to dogajanje tudi udeležbo na Slomškovem slavju v Mariboru. Z veseljem vas pričakujemo!

Vse informacije dobite na Tajništvu Odbora za Slomškovo leto, Slomškov trg 20, 2000 Maribor; tel 02/ 25-18-432; fax 059 080 404; GSM 041/76 22 44; email: stolna.zupnija.mb@rkc.si

Dobrodošli v Mariboru!

Dr. Stanko Lipovšek,
stolni župnik,
tajnik Odbora za Slomškovo leto

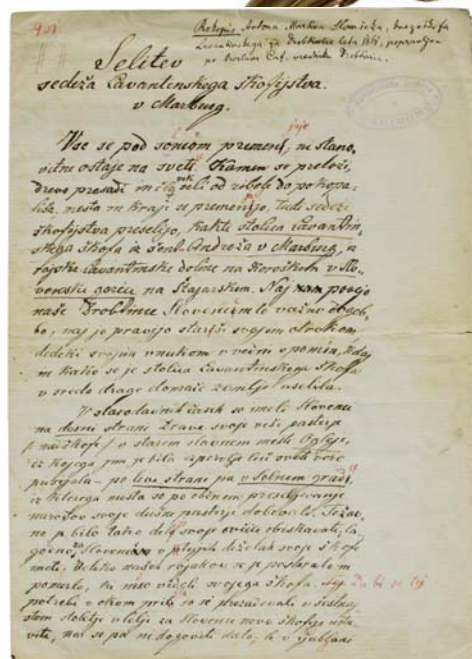
Razstava ob 150-letnici preselitve sedeža lavantinske škofije v Maribor

Dve leti po preselitvi je škof Anton Martin Slomšek v Drobtnicah sam opisal selitev sedeža lavantinskega škofijskega sedeža v Maribor. Zapisal je: »Vse se pod solncem spreminjuje; ni stanovite ostaje na svetu. Kamen se preloži, drevo se presedi in človek seli od zibeli do pokopališča; mesta in kraji se premenjajo, tudi sedeži škofijskega preseljujejo, kakor stolica Lavantinskega škofa iz Šent-Andraža u Maribor, iz rajske Lavantinske doline na Koroškem u Slovenske gorice na Štajerskem. Naj povedo naše Drobtnice Slovincem to važno dogodbo, naj jo pravijo stariši svojim otrokom, dedki svojim unukom u vedni spomin, kedaj in kako se je stolica Lavantinskega škofa u sredo drage domače zemlje preselila« (Drobtnice 1861).

V znak zvestobe in hvaležnosti

– bo ob 150 letnici preselitve škofijskega sedeža iz Št. Andraža v Labotski dolini v Maribor – 1. septembra 2009 ob 18. uri v galeriji Ars sacra na Slomškovem trgu 3 mariborski nadškof metropolit odprl priložnostno razstavo, ki jo je pripravil Nadškofijski arhiv Maribor. Razstava nam bo po ohranjenih dokumentih spregovorila o velikopoteznem dejanju, ki ga je z veliko mero modrosti, potrpežljivosti in vztrajnosti uresničil prvi mariborski škof, danes blaženi Anton Martin Slomšek.

Jože Goličnik



Doma sem z Ježice pri Ljubljani, kjer sem štiri leta obiskoval ljudsko šolo. Moje slovo od nje je sovpadlo s koncem prve Jugoslavije in tujo zasedbo naših krajev.

Nato sem se vpisal na Škofijsko klasično gimnazijo v Ljubljani (zaradi nemške zasedbe "škofovih zavodov" v Šentvidu jih je škof Rožman reševal tako, da jih je preselil v nedokončano stavbo Baragovega semenišča za Bežigradom, delno pa tudi v novo poslopje Uršulinske gimnazije).

Malo pred koncem šolskega leta 1944/45, to je bilo v soboto, 5. maja 1945, sem kot tretješolec nenadoma zapustil "škofove zavode" in še istega dne šel s starši "za štirinajst dni" od doma. Mama je poklicala svakinjo in ji izročila ključke naše hiše rekoč: »Morda se vrnemo čez dva tedna, morda čez dva meseca, morda pa nikoli več.«

Po enem tednu počasnega umikanja pred revolucionarji smo prišli v Vetrinje na Koroškem. Tako sem tretji razred zaključil v "begunski gimnaziji" na Vetrinjskem polju.

Od tam so Angleži preselili del beguncev in med njimi našo družino v peggeško taborišče pri Lienzu na Tirolskem, kjer sem nadaljeval s šolanjem. Ko so nas čez dobro leto preselili v Špital na Koroško, je šla tudi begunska gimnazija z nami. Moje izobraževanje na tej ustanovi se je končalo meseca oktobra 1948, ko sem bil sedmošolec in so nas obvestili, naj se pripravimo na odhod v Argentino.

Naše potovanje v Južno Ameriko se je začelo z vlakom preko Italije do Genove, od tam pa nadaljevalo z ameriško vojaško ladjo čez Atlantik, ki nas je po treh tednih pripeljala do Buenos Airesa.

Na enem od vlačilcev, ki je vlekel našo ladjo po reki Rio de la Plata v pristanišče, je bil tudi neki Hrvat. Ko je odkril, da smo na ladji Slovenci, nas je ogovoril po hrvaško in povedal, da je že 20 let v Argentini. Takrat sem bil star 16 let, zato se mi je doba 20 let zdela cela večnost.

Danes sem v Argentini že 61 let!

Upodobitev A. M. Slomška na naslovnici in o njenem avtorju

Kako je prišlo do te Slomškove upodobitve?

O škofu Slomšku sem slišal že kot otrok v osnovni šoli, kjer so nam govorili o »največjem sinu, kar jih je rodila slovenska mati«. Zato sem bil ponosen celo na našega takratnega šolskega upravitelja, ker se je pisal Lomšek!

Že iz otroških let sem rad risal. V šoli sem kar požiral Jakceve portrete slovenskih pesnikov in pisateljev po stenah. Doma sem iz šolskega berila večkrat izbral katerega od njih in ga skušal narisati. Najraje sem upodabljal bradate može, kot na primer Frana Erjavca ali pisatelja Kersnika, ker sem jih zaradi obilne brade laže zadel. Škof Slomšek pa je bil takrat pretrd oreh zame, nisem si ga upal portretirati.

Z upodobitvijo njegove osebe sem se prvič srečal leta 1972 v Argentini. Tisto leto je šola iz Slomškovega doma (mesto Ramos Mejia) pripravila v centralni Slovenski hiši v Buenos Airesu Slomškovo proslavo za vse slovenske šole iz buenosaireške okolice. Za tisto slovesnost so me naprosili za scenografa. Tako sem poleg lepe štajerske pokrajine prvič naslikal za oder tudi večjo podobo škofa Slomška v dveh barvah.

Dvajset let kasneje se je začelo resno govoriti o Slomškovi proglastitvi k blaženim. Izšle so nove publikacije o njem in pojavil se je tudi kak do tedaj meni nepoznan njegov portret. Tako sem za neko obletnico Slomškovega doma naslikal v barvah njegovo podobo še večjo kot prvič. Potem sem ga v velikih dimenzijah naslikal še dvakrat za oder na prostem, ko sem kopiral njegov spomenik pred mariborsko stolnico ali kasneje kip, ki ga predstavlja v družbi Blažeta in Nežice.

Po Slomškovi beatifikaciji so se Kregarjeve upodobitve novega blaženega razširile tudi po slovenskih družinah v Argentini. Tako je kopija te slike dobila mesto tudi v cerkvi

Marije Pomagaj v Buenos Airesu.

Leta 2003 me je poklical delegat dr. Jure Rode in izrazil željo, da bi upodobil novo sliko škofa Slomška za cerkev Marije Pomagaj. Čeprav je to pomenilo zame zahtevno nalogo, sem jo rad sprejel. Odkar sem se naselil v Ramos Mejiji, kjer so rojaki postavili dom in šolo Antona Martina Slomška, sem ob pripravljanju proslav in iger v zvezi z zavetnikom tega doma vedno pogrešal potrebnega gradiva. Od tega na prvem mestu dobro Slomškovo podobo. Poznal sem jih sicer več, toda med seboj različne. Vedel sem za kakšno perorisbo, risbo v svinčniku, kakšen lesorez, amatersko sliko in celo za njegovo edino črno-belo fotografijo. Lepega portreta v barvah, ki bi lahko nadomeščal njegovo fotografijo, pa do zadnjega nisem odkril. No, do njega sem prišel, ko sem sprejel povabilo za to Slomškovo upodobitev.

Zastavil sem si nalogo, da ga s podatki, ki mi jih nudi edina fotografija bolnega Slomška in malo prej odkrita barvna reprodukcija portreta, naslikam tako, da bo podoben sam sebi in tak, kakršen je v polni telesni moči in zdravju v resnici bil. Tisti, ki ga poznajo, ga imajo za vidca, preroka. Zanje je bil Slomšek blag in vendar strog. Previden in vendar pogumen. Samozavesten. In kot tak izreden Slovenec in velik Kristusov apostol.

Smo v letu duhovnikov, ki ga je proglasil Benedikt XVI. ob 150-letnici smrti arškega župnika Janeza Vianaja, zavetnika dušnih pastirjev vse Cerkve. Tako kot Vianej, pa je vzornik za slovensko Cerkev tudi škof Slomšek! Tako močno je vse življenje izgoreval za božjo čast in tako s srcem je do zadnjega živel za slovenski narod.

Ali bo ta Slomškova podoba odsevala vse te njegove kreposti?

Stane Snoj

Slomškova dobrota in Karitas

Za nami so počitniški in dopustniški dnevi. Tudi za in pred nami so veliki dnevi. Da, tako je. Kdo ni ponosen na 150-letnico prenosa škofijskega sedeža v Maribor – prihod dobrega škofa bliže slovenskemu narodu. Lahko pa tudi vemo, da je bil in je »dober« do vseh, če se le znamo ob vsakem času zatekati k njemu s prošnjami in zahvalami, da posreduje za nas in nas podpira pri delu za sočloveka v stiskah sodobnega časa (v vseh osebnih in skupnih stiskah in lepih dneh življenja). Zato nekaj vzpodbude ob njegovi dobroti in karitativnem delu.

Verjemite mi, da sem raje v pisarni med ljudmi, kakor da pišem. Priznati je treba, da je to delo težko in naporno, toda človek ostane pri tleh, ko sprejema, posluša, se pogovarja in s skupnimi močmi išče »rešitve« iz vseh stisk s človekom, ki se oglašča v pisarni Karitas. Vzelo mi je kar precej časa, da je nastalo to, kar je pred Vami spoštovani prijatelji, podporniki, molivci k blaženemu Slomšku ter vsi bralci Slomškovega lista! Prepričan sem, da ta čas ni bil kar tako in upam, da bo tudi za Vas to »pisanje oziroma branje« nov uvid – vzpodbuda oziroma utrjevanje že znanega ter prenašanje vsega tega v vsakdanje življenje.

Malo se ustavimo ob nekaterih dobrih delih našega blaženega (čeprav jih beremo – slišimo na vsakem koraku). Vse kar je delal, lahko z mirno vestjo rečemo, da je nadgradnja tistega, kar je prejel doma v družini od mame in očeta, od dobrega duhovnega spremljevalca, učitelja in dobrotnika župnika Prašnikarja. Tu je prejel in razvil tisti čut – dar, ki mu je bil dan od Boga; videti – prisluhniti – spremljati – poučiti – pomagati, kolikor se da, deliti to, kar imam.

Njegovo sočutje – toplina – obzirnost – dobrosrčnost do »revežev« vseh vrst razodeva veliko dobrodelnost, ki se kaže v številnih primerih, zgledih, besedah, dejanjih, ustanovah, ki jih je izdatno podpiral.

Že kot dijak je znal deliti od svojega hrano in znanje. Znal je videti stisko bližjega. »Kot škof je leta 1847 ustanovil Podporno društvo za uboge dijake lavantinske škofije, pravniški sklad za učiteljsčnike, leta 1850 pa v Celju dijaško semenišče Maximilianum in v Mariboru Victorinum. V podporo teh dobrodelnih ustanov je določil čisti izkupiček od svojih knjig in od Drobtinic. Bil je usmiljenega srca in dobrotnik, kadar je le mogel (vzdrževanje ponesrečenih splavarjev v Vuzenici, odstopil je svojo živino, ko je kmetija pogorela itd.).

Leta 1857 se je na misijonu v Slovenski Bistrici kot škof spomnil beračev – po nauku v Marijini cerkvi so zjutraj po skupnem obhajilu prejeli še dar in zajtrk. Spodbujal je vsa društva in državne ustanove h krščanski dobrodelnosti.

Tudi v oporoki je zapisal, da naj se njegovo malenkostno premoženje razdeli tudi med otroke svojih treh sester, sirotišnici v Št. Andražu, med ubožce, dobrodelna društva, ...« (prim. Janez Poljanec in Franc Hrstelj, Knjiga o Slomšku, MD-Celje 1982, str. 19 in 38).

Tudi danes bi blaženi Slomšek obiskoval vse ljudi – vse sloje – tako kot delajo naši škofje, saj je vsak poslan in ga ni – ga še nisem srečal – da ne bi delal in vodil svoje škofije tako kot naš vzornik – po vzoru blaženega Antona Martina Slomška. Gotovo bi naš blaženi ustanovil KARITAS in tako uresničeval nalogo vsakega škofa, da poskrbi za vse stiskane v svoji (nad)škofiji in v svetu. Podpiral bi vse že razvite ali razvijajoče se programe na Karitas svoje škofije in tudi v slovenskem prostoru. Zato nam je velik vzornik in tudi priprošnjik. Ni brez pomena, da se iz vseh slovenskih škofij 26. novembra v Tednu Karitas zbiramo v njegovi rojstni župniji na Ponikvi pri sveti maši ter druženju in potem v Celju na Klicu dobrote.

Marsikaj je še potrebno izpopolniti ter dodelati z novimi programi za vse stiske sedanjega časa. Naj nam Slomšek izprosi jasnih uvidov, kako videti – slišati – deliti, da bo vedno več in ne manj Ljubezni med nami.

Zaenkrat se nadaljuje delo blaženega s progami, ki jih izvajamo na Nadškofijski KARITAS Maribor (NŠKM) in v Cerkvi na Slovenskem ter se trudimo, da bi videli in slišali klic stiskanih in znali najboljše – koristno razdeliti, kar zberemo s tem, ko vsak izmed nas zna deliti to, kar ima.

Tako kot se je znal veseliti vsega dobrega blaženi Slomšek, tako bomo veseli tudi mi vseh naših skupnih programov, ki so gotovo lep in odrešujoči obraz vsake delne Cerkve – (nad)škofije.

Ta obraz postaja lepši in odrešujoči z vsem prizadevanjem tudi na HUMANITARNO-DOBRODELNO SOCIALNI DEJAVNOSTI ter SOCIALNO-VARSTVENI DEJAVNOSTI NŠKM. Tu so dejavnosti in aktivnosti ter programi, na katere smo lahko ponosni vsi: pomoč družinam in posameznikom; pomoč otrokom, dijakom in študentom; pomoč starejšim, bolnim, invalidom in onemoglim; pomoč Romom; pomoč migrantom; pomoč osebam z motnjo v duševnem in telesnem razvoju; pomoč materam in otrokom žrtvam nasilja. In programi: Terapevtsko pripravljalni center Maribor; Mreža informacijsko svetovalnih pisarn za odvisnike in njihove svojce; Sprejemališče za brezdomce; Ambulanta za osebe brez obveznega zdravstvenega zavarovanja s posvetovalnico – Maribor, Materinski dom Mozirje in Žalec.

Naj bodo še dolgo in vedno znova blagoslovljeni programi in delavci – sodelavci ter »stiskani« na KARITAS, saj se tukaj nadaljuje »dobrotništvo« - karitativnost našega blaženega Slomška.

Svoje darove lahko nakažete na:
Nadškofijska Karitas Maribor
Številka TRR: 24100-888888889

Branko Maček,
predsednik Nadškofijske Karitas

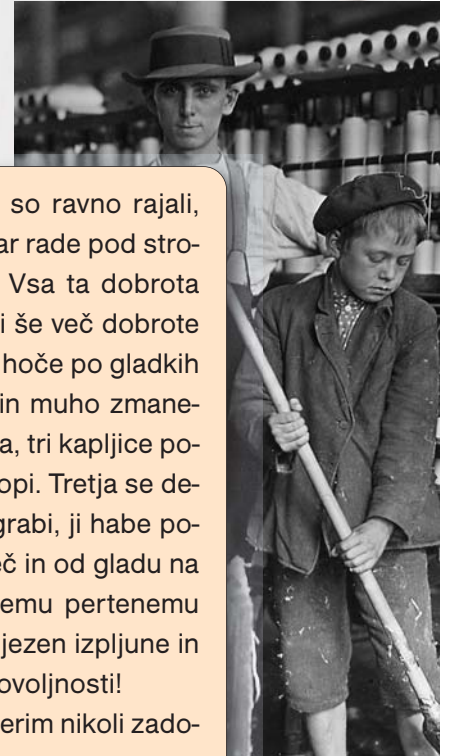
Zdaj šele vemo, kaj Slomšek velja!

Franc Kosar, prvi Slomškov življenjepisec, je zapisal, da je Slomšek silno rad pridigal, še celo na starost, ko so mu telesne moči že pešale. Če nekaj časa ni pridigal, ga je že težila vest in je pri mizi rad vprašal: »Kdo bo pridigal prihodnjo nedeljo v stolnici? Dolgo je že, odkar sem pridigal. Povejte gospodu, da ga bom jaz nadomeščal prihodnjo nedeljo.« Če so ga prosili, naj se zaradi slabega zdravja odpočije, je resno odgovoril: »Škofova dolžnost je, da oznanja Božjo besedo ne le po drugih, marveč sam po sebi.« Pogosto je Slomšek sam imel pridige ves advent ali ves post velikokrat že pri Št. Andražu in tudi v Mariboru. Slomškove pridige so bile zelo zanimive, žive in barvite ter namenjene ljudem vseh stanov. Slomšek je namreč med ljudstvom živel, čutil z njim, dobro poznal razmere, dobre in slabe strani milega mu naroda. Miha Lendovšek v enem izmed zvezkov, ki ga je uredil, piše, da je Slomšek znal preprosto od srca govoriti, kakor razun njega le malokdo.

Slomšek je resnično znal dati krščansko besedo duhovne spodbude, krščansko besedo o duhovniški in škofovski službi; znal je pridigati ob posebnih župnijskih priložnostih. Slomšek je rad pridigal o družinskem življenju, tudi o nebeškem veselju, ki nas čaka. Znal je spregovoriti tudi o konkretnih družbeno-socialnih temah. Lendovšek je v uvodu v šesto knjigo zapisal: »Toliko mnogovrstne izborne tvarine v jedni lepi knjigi vkup! In čemur se najbolje čudimo: zdaj čez pol stoletja vse še tako primerno in rabljivo, kakor da bi bilo pisano v naši dobi in za naše sedanje razmere.« Lahko bi dodali: »Zdaj v 21. stoletju vse še tako primerno in rabljivo! Zdaj šele vemo, kaj

Slomšek velja! V času, ko so mnogi skoraj na robu preživetja in brez osnovnih virov za preživetje, v času, ko so mnogi delavci ostali na cesti in brez dela; k obupnemu socialnemu stanju človeka bi tudi blaženi Slomšek imel kaj reči!

zlogih, ki izhajajo iz do sedaj zahodnega večinskega potrošniškega načina življenja, ki se je izkazal za človeku nevarnega.



Muhe so v neki taberni, kder so ravno rajali, prav dobro živele pile im jedle, kar rade pod stropom letale in poslušale godce. Vsa ta dobrota jim pa še ni bila zadosti. Grejo si še več dobrote iskat, vsaka po svoji glavi. Perva hoče po gladkih tleh laziti. Plesavci se privertijo in muho zmanejo. Druga se vsede na kupico vina, tri kapljice poserklja, omoti se ji in v vinu se vtopi. Tretja se dekletu na lice vsede: deklina jo zgrabi, ji habe popiplje, da sirota ne more leteti več in od glada na tleh pogine. Šterta se celo nekemu pertenemu gospodu v usta vsede, ki jo ves jezen izpljune in poceplja. Žalosten konec nezadovoljnosti!

Nauk: Tako se ljudem godi, katerim nikoli zadosti ni (*Drobtinice*, 1846).

»Koliko revnih, zapuščenih, je po faberkah otrok!
Kjer ni vere, ni ljubezni
tam je samo dnar njih bog.
(*Ubogi otrok v faberkah*, 1846)

Zjutraj zarana se škrjanček visoko pod nebo vzdiguje, oznanjuje hvalo svojemu Stvarniku, ki ga živí, ter prosi, naj ga v prihodnje ne zapustí. Ko zapoje svojo pesem jutranjo, se med brazde potukne iskaje živeža za svojo krušenco. Kakor hitro se pa poživi, spet višak izleti hvalit svojega Boga. Tako mi mala ptičica veli: moli in delaj! Imej pri Bogu svoje srce, imej pri delu svoje roke! (*Drobtinice*, 1852).

Slovenski škofje so poudarili, da je čas krize primeren za krščansko oznanilo o nujnosti solidarnosti med ljudmi, saj je Bog sam postal solidaren z nami, pa tudi za odkrito soočenje in pastoralen pogovor o najglobljih ra-

»Veselje in upanje, žalost in tesnoba današnjih ljudi, posebno ubogih in kakorkoli trpečih, je hkrati tudi veselje in tesnoba Kristusovih učencev« (GS1,1).

Matjaž Kramberger

Misli dijakov ginazije A. M. Slomška

Zelo zavzet je bil za Slovence, kar je ves čas svojega življenja dokazoval s pisanjem slovenskih pesmi, knjig, učbenikov. Živel je po načelu: »Shivet ino umret sa Slovenstvo!«

Njegove pesmi in njegovi nauki še danes odmevajo po cerkvah in celotni Sloveniji, saj se ga Slovenci radi spominjamo ter se zavedamo njegovih dejanj, ki so vplivala na slovenski jezik in s tem na življenje vseh Slovencev.

Urška Matjašec, 1.d



Ko se oziram na ime naše gimnazije, večkrat pomislim, zakaj ravno gimnazija Antona Martina Slomška. Vedno bolj mi postaja jasno, kateri so razlogi, kajti Slomškova prizadevanja so obsegala številna področja. Najbolj znan je bil kot dušni pastir. Še posebej blizu mu je bilo delo z mladimi. Zavedal se je, da na mladih svet stoji in s tem prihodnost slovenskega naroda. Znan je bil tudi kot kulturni delavec. Lahko bi rekli, da je naredil največ, kar je lahko in tako poudarjal živo vero ter narodno zavest, ki stojita na trdnih temeljih. Zahvala škofu Slomšku!

Tamara Šadl, 4.d

Spomnim se, da kot otrok nikoli nisem poslušala pridige v cerkvi, temveč sem si ogledovala slike na stropu, kipe, oltar, spovednice, skratka vse, kar mi je bilo takrat še neznano. V spomin pa se mi je po naključju vtisnila slika moža s črno obleko in rdečo kapo, ki mi je tedaj deloval zelo prijazno in domače. Seveda sem, ko sem odrasla, zvedela, da je temu možu bilo ime Anton Martin Slomšek. Preden sem začela obiskovati ŠgAMS, sem o njem vedela zelo malo. V bistvu samo to, kar so nam povedali pri verouku, nekaj kar sem slišala doma, drugo pa sem si poskušala predstavljati po njegovi sliki, ki je visela v naši veroučni učilnici, in katera mi je ostala v spominu že od otroštva. Torej sem največ o Slomšku zvedela prav na škofijski, natančneje pri predmetu dodatne ure zgodovine, kjer smo brali njegove knjige. Sama sem brala knjigo Blaže in Nežica v nedelskoj šoli in zdaj, ko res dobro poznam Slomška, sem ugotovila, da so ljudje, ki nimajo te sreče ali časa, da bi si vzeli v roke knjigo ter malo prebrali njegove nauke, na veliki izgubi, kar se tiče duhovne in osebnostne rasti. Če bi dijaki vseh srednjih šol poznali in upoštevali vsaj nekaj njegovih pravil o vedenju (katera še niso zastarela), bi bili odnosi v šoli med učitelji in učenci veliko boljši, pa tudi šolstvo bi lahko v marsičem napredovalo. Torej sami iščemo tisoč in eno rešitev za izboljšanje sistema, čeprav jih polovico že imamo, pa zanje sploh ne vemo.

Menim tudi, da je Slomšek veliko naredil za slovenski narod, za slovenski jezik in slovenstvo nasploh, zato bi se ga lahko spominjali tudi po tem, ne pa zgolj po pesmi (s katero tudi ni nič narobe, če jo znamo) En hribček bom kupil. Menim, da bi se Slomšek tudi odlično znašel v sedanosti, saj je bil velik vizionar in bi lahko brez težav rešil kakšen družbeni ali drug problem. Torej sedaj, ko Slomška poznam ne samo kot »tistega moža s slike«, lahko rečem, da me je zelo navdušil in da se večkrat, ko sem v težavah, spomnim na kakšno njegovo misel. Potem je vse nekako lažje. Veliko lažje pa tudi svetujem drugim ter vedno manj skušam prihajati v konflikte z drugimi osebami. Vsi dijaki pa upoštevamo tudi šolska pravila in v bistvu se imamo »prav fajn«.

Lucija Selinšek

Dandanes se redko najde človek, ki ne bi poznal Antona Martina Slomška. Pomembno vlogo ima tudi pri mladih, še posebej pri nas, saj je prav naša šola poimenovana po njem. Slomšek je trdo delal in stal za svojim prepričanjem. Imel je voljo, kar današnjemu mlademu človeku velikokrat primanjkuje. Že v preteklosti je bil marsikomu vzor bodisi kot duhovnik ali le kot učitelj skozi življenje. Bil je pameten, iznajdljiv, velikodušen in poleg vsega tega še močno veren človek. Pri vseh teh njegovih lastnostih bi ga lahko tudi mladi občudovali. Spremenil je razmišljanje in življenje ljudi. Slomšek in njegovo življenje je dober primer zato, kaj vse lahko dosežeš, če si se za to pripravljen potruditi.

Klemen Zdolšek in Tina ROŠER, 1.c

Slomškova romarska pot



Pohodništvo je v zadnjem času vedno bolj priljubljen konjiček mnogih ljudi. Mnogi si izbirajo svoje poti za rekreacijo, mnogi pa se udeležujejo tudi organiziranih pohodov po določenih urejenih poteh, ki so največkrat povezane z imeni in življenjem pomembnejših ljudi, ki so tam živeli oz. delovali. Ena takih poti, katere namen ni v tem, da bi bila le rekreacijska, ampak predvsem romarska pot, je tudi Slomškova romarska pot.

Zamisel za Slomškovo pot se je rodila v okrilju Gorniškega kluba Savinjske doline po tem, ko je papež Janez Pavel II. leta 1999 v Mariboru škofa Antona Martina Slomška razglasil za blaženega. Člani Gorniškega kluba pod vodstvom Franca Zabukovška so zasnovali Slomškovo spominsko vezno pešpot od Bizeljskega do Nove Cerkve, pot, ki jo je Slomšek sam večkrat prehodil. Ta pot je bila razdeljena na štiri etape: od Bizeljskega, kjer je bilo prvo Slomškovo kaplansko mesto, do Olimja, kjer je Slomšek imel novo mašo, od Olimja do Kalobja, od Kalobja do Slomškovega rojstnega Sloma in nato od Sloma do Nove Cerkve, kjer je bilo Slomškovo drugo kaplansko mesto.

Slomškova pot je bila dobro zasnovana. Imela je posebne oznake ob poti, ki so popotnika usmerjale in tudi posebne panoje z navedbo kraja in njegove pomembnosti, ali kakšnim navedkom iz Slomškovih spisov. Na teh točkah so popotniki dobili tudi poseben žig, ki so ga vtisnili v posebno zgibanko poti. Slomškova pot je bila tudi podro-

bno predstavljena v lični in bogato opremljeni knjižici, ki jo je napisal Stanko Klinar, izdala pa Celjska Mohorjeva družba leta 2002. V uvodu v to knjižico je Slomškov naslednik, mariborski škof dr. Franc Kramberger, zapisal: »Romanje po pešpoti škofa Slomška pomeni obiskati tiste kraje, ki jih je prvi slovenski blaženi neizbrisno zaznamoval s svojim življenjem in delovanjem, še več, pomeni obiskati kraje, kjer nam Bog spregovori, kjer je, v podobi rečeno, nebo odprto. Na teh krajih je čutiti, da se je Bog dotaknil naše zgodovine in našega naroda. Naj nas romanje in Vodnik po Slomškovi poti vodita ne le v kraje njegovega dušnopastirskega delovanja, marveč naj nas vodita po poti njegovega dela, njegove miselnosti in svetosti.« Poleg te pešpoti, ki jo pohodniki prehodijo, je bila zamišljena tudi razširjena Slomškova pot, ki povezuje kraje Slomškovega delovanja: Celovec, kjer je Slomšek deloval kot spiritual v bogoslovju, Vuzenico, kjer je bil župnik, Celje, kjer je bil nekaj časa opat, Št. Andraž na Koroškem, kjer je postal škof, in Maribor, kamor je leta 1859 prenesel škofijski sedež lavantinske škofije. Te točke pa so bile dostopne s prevoznim sredstvom.

Ta, lepo zamišljena ideja, pa je s časom izgubila nekaj svoje velikopoteznosti in pravega duha, zato je bilo 10. maja 2007 v Mariboru ustanovljeno Društvo Slomškova romarska pot (SRP), s sedežem na Slomškovem trgu 7 v Mariboru. Vanj so povabljeni vsi ljudje dobre volje, ki se včlanijo s posebno prijavnico. To novoustanovljeno Društvo SRP si je zadalo naslednje naloge: informirati in ozaveščati člane in javnost o življenju in delovanju bl. škofa Slomška, povezovati

člane društva, organizirati različne kulturne prireditve in srečanja ter izdajati informacijski material, promovirati SRP v Sloveniji ter po krajih in deželah, ki so povezani s Slomškovim življenjem in delom, spodbujati in organizirati romanja po tej poti, določiti in trasirati romarsko pot od Ponikve do Celovca, Št. Andraža in Maribora ter skrbeti za urejanje in ohranjanje romarske poti.

Slomšek je obiskal mnoge slovenske pa tudi tuje kraje. Večino teh poti je prehodil peš, se srečeval z ljudmi, se zanimal za šege in običaje v posameznih pokrajinah, se poglobljal v čutenje in vernost naših ljudi ter občudoval lepoto slovenske pokrajine. V času, ko je bil Slomšek spiritual v Celovcu, je obiskal tudi Solčavo, kjer ga je prevzela lepota tega kraja, obdanega z mogočnimi vrhovi Solčavskih planin. Ob odhodu je v župnijsko spominsko knjigo zapisal: »Gore, doline pokrivajo svet, prijatli med njimi se snidejo spet.« Tudi Slomškova romarska pot ima podoben namen, da se prijatelji našega blaženega snidejo med seboj, da utrdijo svojo ljubezen in pripadnost našemu narodu in da okrepijo svojo vero. Naj nam Slomškova romarska pot pomaga na našem življenjskem romanju in vsakega od nas pripelje, kakor poje Slomšek, v tisti »pravi dom, kjer večno srečen bom«.

Jože Kužnik



Stopinje in Slomšek

Stopinje so začele izhajati leta 1972 kot zbornik Pomurskega pastoralnega območja. Od takrat izhajajo neprekinjeno, zadnja leta kot zbornik Škofije Murska Sobota. Namen ustanoviteljev je bil, da bi nadaljevali bogato tiskovno dejavnost, ki jo je v Prekmurju okrnila 2. svetovna vojna in dokončno prekinila komunistična revolucija po vojni. Izdajatelji so želeli dati ljudem bogato duhovno hrano, pokazati na naše skupne korenine, na bogato kulturo in kazati pot v prihodnost. Opisani so bili tudi mnogi svetniki in drugi svetli vzori. Med svetlimi liki naše vere in kulture je bil predstavljen tudi škof Anton Martin Slomšek.

Stopinje 1973 so na straneh 104-105 objavile prispevek jezuitskega patra Pavla Berdena z naslovom Kako bo s Slomškom? V prispevku je navduševal bralce, naj se z velikim zaupanjem zatekajo k Slomšku in ga prosijo pomoči. Med drugim je zapisal: »Ne pozabimo, da je Slomšek nosil v svojem velikem srcu ves narod, tudi nas v Pomurju, tudi Slovence onstran Mure. In da smo od vsega početka bili deležni tudi njegovih dobrot v mohorskih knjigah. Mi smo torej njegovi, naj bo še on naš.«

V Stopinjah 1996 je na straneh 22-26 Franc Puncer objavil »intervju« s Slomškom. Dal mu je naslov Govori škof Anton Martin Slomšek. Zbral je Slomškove misli o molitvi, o domovini, o slovenskem jeziku in jih predstavil, kot da na njegova vprašanja odgovarja Slomšek.

Franc Puncer se je ponovno oglasil v Stopinjah 1999 s prispevkom Slomšek stopa na oltar (str. 34-36). Po kratkem uvodu sledi njegova razprava z naslovom Slomškova vera, ki jo je že leta 1939 objavil v glasilu Kraljestvo božje.

Kar se tiče Slomška, so najbogatejše Stopinje 2000. Na naslovnici je njegov portret, ki ga je posebej za Stopinje naslikal akademski slikar Štefan Hauko. V naslovnico Stopinj je vkompnirana naslovnica knjige Jožefa Košiča Zobrisani Sloveni i Slovenka med Múrov i Rabov. Ta slovenski župnik na Gorenjem Seniku v Porabju je bil verjetno prvi, ki je v takratni Ogrski državi Slomška približal Slovincem. Komaj nekaj let po izdaji Slomškove knjige Blaže in Nežica v nedeljski šoli (leta 1842) je to Slomškovo knjigo priredil in med leti 1845 in 1848 izdal pod gornjim naslovom.

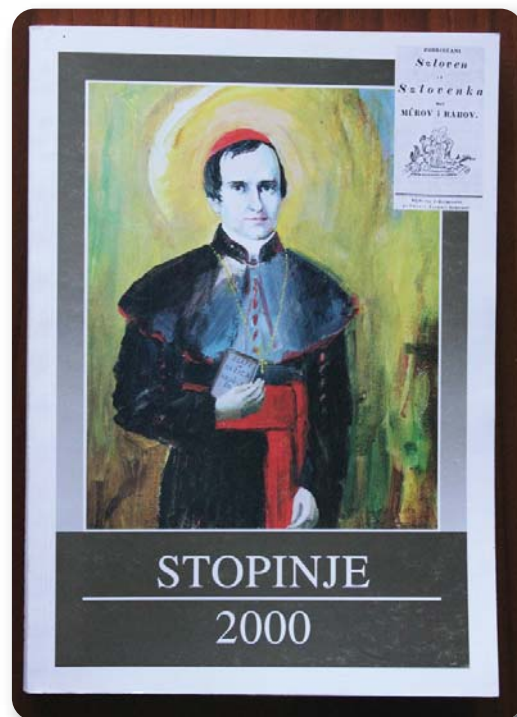
V Stopinjah 2000 je objavljenih kar nekaj prispevkov o Slomšku. Franc Puncer je napisal prispevek Šli smo prosit za beatifikacijo (str. 28-29). Spominja se Slomškovih dnevov, ki so bili v Mariboru leta 1936, in pa romanja v Rim leta 1939.

Jožef Smej je pod naslovom Blaženi Anton Martin Slomšek (str. 29-31) zapisal nekaj svojih spominov in prizadevanj, da bi Slomška častili na oltarju.

Lojze Kozar ml. je objavil prispevek Slomšek med nami (str. 31-33) in Udeležba na Slomškovi beatifikaciji (str. 33-34). V prvem prispevku je zbral podatke o Slomškovi navzočnosti v Pomurju (knjige, pesmi, cerkve, upodobitve), v drugem pa navaja podatke o udeležbi na Slomškovi beatifikaciji. Ugotavlja, da se je iz treh pomurskih dekanij beatifikacije v Mariboru udeležilo 7335 vernikov.

Tomislav Šantak je objavil zapis v madžarščini Boldog A. M. Slomšek (str. 34-37), v katerem je predstavil Slomškovo življenje in delo.

Slomškovo beatifikacijo je v Fotokroniki (str. 84-91) zabeležil Jože Zadavec, ki je objavil kar 16 fotografij s slovesnosti na Betnavi.



V Stopinjah 2001 je Jože Zadavec objavil zapis o posvetitvi cerkve blaženemu A. M. Slomšku v Rečici pri Laškem (str. 32-35), Franc Tement pa zapis o cerkvi na Gornji Bistrici, ki je od leta 1999 posvečena bl. Slomšku.

To je le nekaj zapisov o škofu Slomšku, ki jih prinašajo Stopinje. Veliko drobcev je raztresenih predvsem v poročilih iz življenja posameznih župnij. Že navedeno nam govori, da je Slomšek doma tudi med verniki soboške škofije, ki so ga cenili in se mu priporočali že nekdanj, odkar je prištet med blažene, pa še veliko bolj. Gotovo so k spoznavanju Slomška in k njegovemu češčenju pomagale tudi Stopinje.

Foto: Naslovnica Stopinj 2000: Slomšek in naslovnice Košičeve knjige

Lojze Kozar ml.

Odmevi s Slomškovega groba

Dragi Anton Martin Slomšek!

Najprej se ti zahvaljujem za vse lepe trenutke s svojimi domačimi, da smo vsi zdravi in da se razumemo. Še naprej te prosim za zdravje, za uspehe v šoli, za srečo in vse, kar potrebujemo za lepo in srečno življenje.

Tvoja Petra

*Blaženi Anton Martin Slomšek!
Vodi Karolino do zdravja in sreče.*

*Sošolke s Koroške
z razredničarko*

Blaženi Anton Martin Slomšek!

Prosim, vodi moja vnuka in vnukinje, da bi vedno razmišljali v dobro Boga in Cerkve. Ljubi Bog, podeli jim veliko zdravja, ljubezni in miru. Daj, da se bodo vnuki in vnukinje vedno spominjali, kar jih je učila stara mama. Vodi jih vedno po pravi poti; enako tudi moja otroka z družinami.

Stara mama in mama

Blaženi Anton Martin Slomšek!

Končujem osnovno šolo in zato te prosim, da mi pomagaš najti pravo odločitev za prihodnje šolanje. Vodi me po pravi poti.

Monika

Moje priprošnje in želje so bile uslišane. Šest let sem čakala na zaposlitev za nedoločen čas, Sedaj sem jo dobila. Hvala! Še priprošnja za mojega sina, da bi bil srečen v življenju.

Blaženi škof Slomšek in vse nebeško občestvo! Prosite za uspešno operacijo in zdravje moje hčere.

Mama Branka

Blaženi Anton Martin Slomšek!

Še naprej te prosimo za tvoj blagoslov in varstvo družine. Prosimo te tudi za novega dušnega pastirja v naši župniji.

Družina Gajšek

Na priprošnjo blaženega Antona Martina Slomška te prosim, Gospod, za nove duhovne poklice v bogoslovju in v našem redu.

s. Irena

Župnija iz Šentjurja prosi za blagoslov nebeškega Očeta. Gospod, hvala ti za velikana našega krščanskega življenja blaženega škofa Slomška in za tvojo in našo Cvetano, ki se ti je popolnoma darovala v tvojo slavo.

J.

Slomšek! Hvali ti za vse in za to, da si mi do sedaj dajal pomoč. Verjamem vate.

E. K.

Blaženi Anton Martin Slomšek! Prosim vas za zdravje, srečo in mir. Prosim tudi za uspeh v šoli in za čimprejšnjo diplomu.

A.D.

Molim za mojega ateka in mamicu Andrejko.

Ivana

Blaženi Anton Martin Slomšek, priporočam ti vse vzgojitelje.

Darja

Blaženi A. M. Slomšek! Priporočam ti svoje tri otroke, da bodo v življenju srečni, spoznavali prave vrednote, ljubili Boga in se modro odločali. Prosi tudi zame.

Mihaela

Zahvaljujem se blaženemu Slomšku za prejete milosti in ozdravljenje. Prosim pa za ozdravljenje sina Matjaža in da bi ga bl. Slomšek spremljal na poti odraščanja, mu ljubi Bog povrnil vid in da bi rad ministriral.

Mama Metka



Zbral Matjaž Kramberger

Prosimo vse, ki ste se zatekli po pomoč k blaženemu škofu A. M. Slomšku in ste bili uslišani, da nam sporočite svoje izkušnje ter jih – po možnosti – podkrepite z dokazi.

Pismo zahvale nadškofu

Spoštovani g. nadškof in metropolit dr. Franc Kramberger! Pred dobrim letom dni smo v naši hiši imeli birmanca. Takrat smo si zaželeli, da bi prejeli vsaj košček nitke iz plašča blaženega A. M. Slomška, da bi ga dali vdolati v križec in bi ga sin nosil s seboj. Niti v sanjah si nismo upali misliti, da bi dobili darilo, kakršnega smo potem prejeli pri Vas. Iz Vaših rok smo prejeli pravo relikvijo blaženega A. M. Slomška.

Z možem nikoli ne bova pozabila občutkov, ki so naju prevzemali, ko smo iz Vaših rok prejeli tako dragocenost. Takrat smo govorili, da blaženi Slomšek potrebuje čudež, da bo priznan za svetnika. Še pri Vas v sobi smo tedaj govorili o mladi mamiči treh otrok, ki se je borila za življenje. V tisti uri, ko smo se to pogovarjali, se je v ljubljanski bolnišnici njeno stanje začelo izboljševati in danes je znova med svojimi najdražjimi.

Naša družina je tedaj prvo pot naredila v cerkev, pred Slomškov grob, in se tam zahvalila za milost, da smemo odslej skrbeti za to dragoceno relikvijo. Spomnim se sinovih besed, kako iskreno je dejal, da čuti in ve, da je dobil za birmo dragoceno darilo, a se mu zdi, da se vendarle še ne zaveda v polnosti njegove dragocenosti. Dar, ki smo ga namenili, smo darovali družini v stiski, ki je v povodnji v Železnikih ostala brez doma. Zdelo se nam je, da bi tudi Slomšek tako ravnal.

Že prej je bil blaženi Slomšek tisti, h kateremu smo se veliko zatekali. Od tedaj naprej pa ima v naši družini še posebej dragoceno mesto, saj je postal del nas. Vsi smo čutili, da je velika milost v tem, da imamo njegovo relikvijo. Odločili smo se, da bomo kot družina ponudili molitev in duhovno pomoč, če bo to kdo potreboval. Tako je v tem času relikvija blaženega A. M. Slomška delila mnogo tolažbe bolnim, trpečim, potrebnim pomoči ...

Relikvija je poromala:

- V bolnišnico k mladi mamiči, o kateri sem pisala.
- V bolnišnico k nekemu očetu, ki je zaradi meningitisa ležal v komi in se stanje ni izboljšalo. Po nekaj obiskih pa je v miru zaspal in odšel po plačilo k nebeškemu Očetu.
- K družini, ki je zaradi alkohola potrebovala duhovno podporo, da je zdržala.
- K materi dveh otrok, ki je zbolela za rakom. V zadnjih dneh življenja ji je bila v moralno oporo, da je spravljen z družino in Bogom v miru zaspala.
- K mlademu duhovniku, da mu je dajala moč in podporo v zadnjih dneh.
- K deklici s posebnimi potrebami, ki se je v jeseniški bolnišnici borila za življenje in se sedaj znova lahko veseli v krogu svojih najbližjih.
- K mojemu očetu, ki je lani sredi avgusta izvedel, da ima v raka na debelem črevesu in na želodcu. Zdravniki na Jeseenicah so se odločili, da mu bodo najprej operirali samo debelo črevo. Po operaciji, ki je bila uspešna, so se začele težave: pljučnica, srčna kap, zastrupitev sečil, zastrupitev vseh notranjih organov, voda mu je zalila pljuča ... vse to v nekaj dneh. Zdravniki (v Ljubljani na CIM-u in na Jeseenicah) nam niso dali nobenega upanja več in smo se že poslavljali od njega. Vsak dan smo nosili k njemu relikvijo in mu jo polagali v roko ali na srce. Naše prošnje so bile, naj se zgodi Božja volja. Nihče, niti zdravniki niti



medicinske sestre in niti svojci, ki smo ga vsak dan obiskovali, si nismo mogli predstavljati, da bi še kdaj lahko živel življenje, ki ga je imel pred odhodom v bolnišnico. Pa vendar je na sveti večer praznoval svoj 80. rojstni dan. Nihče ne more verjeti, da znova vozi avto, počasi dela v mizarski delavnici, hodi in živi. V maju so mu odstranili še želodec, a tudi po tej operaciji si je znova dobro opomogel. Skupaj z ženo – našo mamo se vsak dan znova zahvaljujeta blaženemu Slomšku za nove priložnosti v življenju. Sebi in vsem nam z zgledom in lepim življenjem dokazujeta, da vera, upanje in ljubezen premagata vse težave tega sveta. Z velikim zaupanjem, pomirjenostjo in vero gledata tudi na večnost.

Vsi čutimo, da se moramo za njegovo zdravje zahvaliti blaženemu Slomšku, kajti tudi zdravniki so dejali, da nihče ne more verjeti, da se je njegovo zdravje tako izboljšalo.

V molitvi smo se nanj obračali tudi po prošnjah poznanih, ki so potrebovali božjo pomoč.

Blaženega Slomška smo prosili, naj izprosi zdravje malemu fantku, ki je nekaj mesecev ležal v italijanski bolnišnici in so se zdravniki borili za njegovo življenje. Sedaj je znova v krogu svojih domačih in zdravje se mu je povrnilo.

Prosili smo za nosečo mamico, za zdravje njene ga otroka (lahko bi bile hude zdravstvene težave), pa danes pestuje zdravega dečka.

Prosimo za mnoge potrebe, vendar je vse nemogoče popisati. Čutimo, da se po blaženem Antonu Martinu Slomšku dogajajo resnični čudeži, največji pa je ta, da prihaja v srca mir in sreča, da se širita ljubezen in vera.

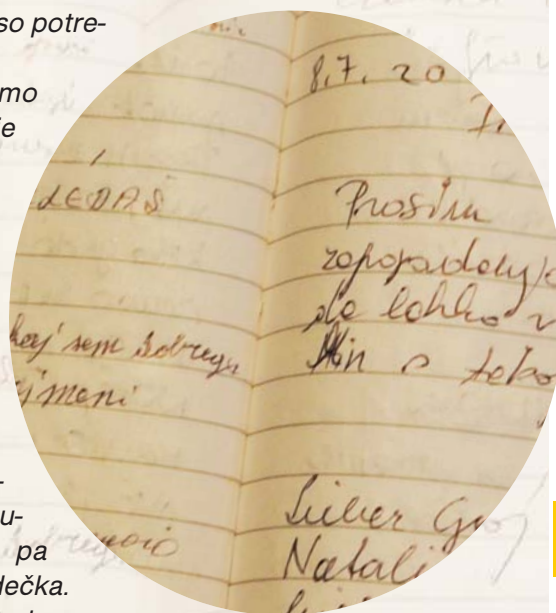
Naši družini relikvija prinaša blagoslov, mir in upanje. K Slomšku se zatekamo v varstvo in priprošnje za pomoč ter se mu zahvaljujemo za vse prejete milosti.

S tem pismom smo se Vam želeli še enkrat zahvaliti za zaupanje, da smo smeli v naš dom sprejeti tako dragocen dar. Venomer, ko kdo potrebuje pomoč, mu z relikvijo in molitveno podporo to skušamo dati. Vedno prosimo, naj se zgodi božja volja in naj vera v ljudeh tudi zaradi Slomškove prisotnosti raste ali celo vzklije.

Naša družina se Vas rada spominja v molitvi. Želimo, da Vam Gospod še naprej naklanja milosti in darov, ki jih potrebujete pri svojem velikem poslanstvu. Naj Vaša beseda deli ljudem miru, tolažbe in poguma. Blaženi Slomšek pa naj v nebesih prosi za Vas.

Vse dobro Vam želi

Družina Ž.



Darovi od aprila 2009:

Marija Šrajner, Muta, 100 €, Karel Drogenik, Spodnja Polskava, 50 €, Jožica Soršak, Šentilj v Slov. goricah, 20 €, Ivan Pucko, Dom Lenart, 200 €, Alojz Hergan, Pragersko, 20 €, Katara Jovan, župnija Sv. Florijan, 20 €, Martina Pinterič, Maribor, 100 €, Marija Deželak, Laško, 30 €, Matilda Bevc, 10 €, Ana Kacjan, Hajdoše, 20 €, Mihaela Uranjek, Selca, 50 €, Samostan Olimje, 155 €, Ljudmila Konhajzler, Loka, 100 €, Marta Brumec, Trniče, 25 €, Jožefa Bevc, Gubno, 40 €, Anton Safarič, Sečovlje, 30 €, Marija Vršič, Sobotinci, 30 €, Anna Hutter, Večna vas, 100 €, Ana Kacijan, Hajdoše, 50 €, Ivica Majer, Ljubečna, 100 €, Zinka Zierer, Sevnica, 30 €

Slomškov sklad

Vsem, ki s svojimi darovi pomagata pri postopku za Slomškovo kanonizacijo in za izdajanje Slomškovega lista, se iskreno zahvaljujemo. Naj vam bo bl. škof Slomšek velik priprošnjik, dobri Bog pa bogat plačnik!

Priporočamo se še naprej za vaše darove! Od tega bo odvisno redno izhajanje Slomškovega lista!

Svoje darove lahko nakažete na:
Nadškofija Maribor,
Slomškov sklad
Raiffeisen banka, d. d.
TRR 24100-9003862213
Za nakazilo iz tujine:
SWIFT: KREKSI22
IBAN: SI56241003862213